

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Befæstningsanlæg.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 208, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 205).

Udenfor Betænkningen var der stillet følgende Ændringsforslag af *Frijs* og *Reedtz-Thott*:

Til § 3.

I første Linie ændres Ordene: „Senest inden 31. Marts 1922“ til:

„Saafremt der ikke inden 31. Marts 1922 af Lovgivningsmagten er truffet anden Bestemmelse.“

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under eet.

Piper: Jeg havde allerede Lejlighed til ved Lovforslagenes første Behandling at gøre gældende den Brøst, der er ved dette Lovforslag. Medens man i § 1 bemyndiger Forsvarsministeren til at anvende et Beløb af 11 Mill. Kr. til Forstærkning af Københavns Søbefæstning og 5 Mill. Kr. til Kystbefæstningsanlæg, har man ikke samtidig givet Forsvarsministeren et Beløb til at udbedre og forstærke Befæstningsanlægene mod Landsiden. Disse Forslag, som her nu behandles, ere jo Produktet af mange Aars Arbejde i Forsvarskommissionen og af det Arbejde, der er foretaget af Hærledelsen. Vi fra vor Side mene, at man bør ordne Forholdene saaledes, at det bliver en virkelig fyldestgørende Ordning, der kan gælde for et længere Tidsrum. Dette kan efter vor Formening ikke ske, naar man ikke forstærker den nuværende Befæstning mod Landsiden. Vi have jo fuldt op af Erklæringer herfor fra de sagkyndige til Forsvarskommissionen — alle Generalerne have erklæret sig for, at det er nødvendigt at have Befæstningsanlæg mod Landsiden —, og vi have ydermere igennem de Erklæringer, som nu ere indhentede af det af Landstinget nedsatte Udvalg, faaet dette bestyrket. I Generalernes Erklæring af den 9de September skrive disse: „Under Forudsætning af, at Landbefæstningen bevares i sin nuværende Tilstand, vil det kunne forsvares at indskrænke den til Forsvar af København mod Landsiden nødvendige Sikringsstyrke.“ Som man

ser, er det et givet Holdepunkt i Generalernes Erklæring, at Landbefæstningen bevares. Uden dette Grundsynspunkt falder hele den øvrige Udvikling til Jorden. Generalerne skrive endvidere i deres Erklæring i 3die Stykke: „Endvidere vil det være nødvendigt i Forbindelse med Sikringsstyrkens Etablering at foretage forskellige fortifikatoriske Arbejder, herunder en i alt Fald delvis Sætning af Oversvømmelsen.“ Vi have i Udvalget nærmere faaet en Antydning af en hel Række Arbejder, som det vilde være nødvendigt at foretage, for at den nuværende Befæstning skulde være fyldestgørende. Endelig sigte Generalerne i deres Skrivelse af den 14. September som indledende Bemærkning: „Vi forudskikke den Bemærkning, at vi gaa ud fra, at der ved det her stillede Spørgsmaal ligesom ved Landstingets Forespørgsel: „Er Københavns Forsvar mod Landsiden efter den for de første 12 Aar foreslaaede Ordning saaledes, at det sikrer Staden mod at tages ved Overrumpling af et Landgangskorps forsynet med Feltartilleri?“ kun er sigtet til den Forsvarsordning, der er planlagt for Tiden indtil 1922.“ Af disse Udtalelser fremgaar det med tilstrækkelig Klarhed, at de, der have Ansvaret, de, der staa øverst for Hærens Ledelse, slet ikke kunne tænke sig et Forsvar, som ikke har Støtte i Landbefæstningsanlæg om København. Det følger derfor af sig selv, at vi, der stadig have hævdet, at det maa være de sagkyndige, dem, der have Ansvaret, som man bør følge i saadanne Tilfælde, kunne ikke bilige et Lovforslag, der har en Bestemmelse om, at Landbefæstningen skal nedlægges om 12 Aar. Men vi kunne heller ikke være tilfredse med denne Befæstning, som den er, idet vi have den Overbevisning, at man ikke vil faa den fornødne Tid til at udføre de fortifikatoriske Arbejder, som Generalerne antyde maa udføres, saa snart der tænkes paa at mobilisere, og vi mene derfor, at de skulde udføres i Forvejen. Vi stille derfor det Ændringsforslag, som findes i Betænkningen, og som gaar ud paa at stille 3½ Mill. Kr. til Forsvarsministerens Disposition til Forstærkning af Københavns Landbefæstningsanlæg. Hvis vort Forslag vedtages, saa udgaar den nuværende Tekst i § 3, og dermed er Spørgsmaalet om Nedlæggelsen om 12 Aar bragt ud af Verden. Vi anse det selvfølgelig for det bedste, at vort Forslag vedtages, saa Befæstningen bliver suppleret. Hvis det ikke var hævdet, at det nu var en afsluttende og en endelig Ordning, vi skulde